

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. spalio 22 d.*

„Apeliacinis skundas — Konkurencija — Karteliai — Europos alavo šilumos stabilizatorių ir ESPA / esterių šilumos stabilizatorių rinkos — EB 81 straipsnio 1 dalis — Taikymo sritis — Nagrinėjamoje rinkoje veiklos nevykdanti įmonė — „Įmonių susitarimo“ ir „suderintų veiksmų“ sąvokos — Baudų dydžio apskaičiavimas — 2006 m. baudų dydžio apskaičiavimo gairės — Neribota jurisdikcija“

Byloje C-194/14 P

dėl 2014 m. balandžio 17 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

AC - Treuhand AG, įsteigta Ciuriche (Šveicarija), atstovaujama *Rechtsanwälte* C. Steinle, I. Bodenstein ir C. von Köckritz,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai H. Leupold, F. Ronkes Agerbeek ir R. Sauer, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kuri sudaro pirmos kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, einanti antros kolegijos pirmininko pareigas, teisėjai J. L. da Cruz Vilaça (pranešėjas), A. Arabadjiev, C. Lycourgos ir J.-C. Bonichot,

generalinis advokatas N. Wahl,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. kovo 4 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2015 m. gegužės 21 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

- 1 Apeliaciniame skunde *AC-Treuhand AG* (toliau – *AC-Treuhand*) prašo panaikinti 2014 m. vasario 6 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *AC-Treuhand / Komisija* (T-27/10, EU:T:2014:59, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo jis atmetė jos ieškinį dėl 2009 m. lapkričio 11 d. Komisijos sprendimo C(2009) 8682 *final* dėl procedūros pagal EB 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/38589 – Šilumos stabilizatoriai) (toliau – ginčijamas sprendimas) panaikinimo, o jei šis reikalavimas nebūtų patenkintas, sumažinti jai tuo sprendimu skirtų baudų dydį.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 1/2003

- 2 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [EB 81] ir [82] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 23 straipsnio „Baudos“ 2 ir 3 dalyse nustatyta:

„2. Komisija savo sprendimu gali skirti baudas įmonėms ar įmonių asociacijoms, jei jos tyčia ar dėl neatsargumo:

- a) pažeidžia [EB 81] ar [82] straipsnio nuostatas; <...>

Vienai įmonei ar įmonių asociacijai – pažeidimo dalyvei skiriama bauda negali viršyti 10 % jos bendrosios apyvartos praėjusiais ūkiniais metais.

<...>

3. Nustatant baudos dydį atsižvelgiama į pažeidimo sunkumą ir trukmę.“

- 3 Šio reglamento 31 straipsnis „Teisingumo Teismo atliekamas peržiūrėjimas“ suformuluotas taip:

„Teisingumo Teismas turi neribotą jurisdikciją peržiūrėti sprendimus, kuriais Komisija yra nustačiusi vienkartinę ar periodinę baudą. Jis gali panaikinti, sumažinti ar padidinti skirtą vienkartinę ar periodinę baudą.“

2006 m. pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairės

- 4 Pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairių (OL C 210, 2006, p. 2, toliau – 2006 m. baudų apskaičiavimo gairės) 4–6, 13, 36 ir 37 punktuose nustatyta:

„4. Pakankamai atgrasomas baudas reikia nustatyti ne vien tik siekiant nubausti susijusią įmonę (konkretus atgrasomasis poveikis), bet ir siekiant atgrasyti kitas įmones imtis veiksmų, prieštaraujančių [EB 81] ir [82] straipsniams, arba tęsti tokius veiksmus (bendras atgrasomasis poveikis).

5. Siekdama šių tikslų, nustatydamą baudų dydžius Komisija turėtų remtis su pažeidimu susijusių prekių ar paslaugų pardavimo verte. Pažeidimo trukmė taip pat turėtų vaidinti svarbų vaidmenį nustatant atitinkamo dydžio baudą. <...>

6. Su pažeidimu susijusio pardavimo vertės ir pažeidimo trukmės derinys yra laikomas tinkama pakaitine verte, parodančia ekonominę pažeidimo svarbą ir santykinę kiekvienos pažeidime [darant pažeidimą] dalyvaujančios įmonės reikšmę. <...>

<...>

13. Siekdama nustatyti bazinį skirtinos baudos dydį, Komisija remsis tiesiogiai ar netiesiogiai su pažeidimu susijusių įmonės prekių ar paslaugų pardavimo verte [(pavyzdžiui, kai vykdomi horizontalūs susitarimai dėl konkrečios prekės kainos ir tos prekės kaina vėliau yra pagrindas nustatant žemesnės ar aukštesnės kokybės prekių kainų)] atitinkamame geografiniame [Europos ekonominės erdvės (EEE)] teritorijos sektoriuje. <...>

<...>

36. Tam tikrais atvejais Komisija gali skirti simbolinę baudą. Tokios baudos skyrimo pagrindimas turėtų būti pateikiamas sprendimo tekste.

37. Nors šiose Gairėse nurodomas bendras baudų apskaičiavimo metodas, tam tikros bylos ypatumai ar būtinybė siekti atgrasomojo poveikio konkrečioje byloje gali pateisinti Komisijos nukrypimą nuo šių metodų <...>“

Ginčo aplinkybės

- 5 Ginčijamame sprendime Komisija nusprendė, kad tam tikros įmonės pažeidė EB 81 straipsnį ir 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo (OL L 1, 1994, p. 3) 53 straipsnį, nes dalyvavo sudarant antikonkurencinius susitarimus ir derinant veiksmus visoje EEE teritorijoje, pirma, alavo stabilizatorių sektoriuje ir, antra, epoksidinto sojos pupelių aliejaus bei esterių sektoriuje (toliau – ESPA / esterių sektorius).
- 6 Ginčijamame sprendime nurodyta, kad atitinkamos įmonės darė du pažeidimus įvairiais laikotarpiais nuo 1987 m. vasario 24 d. iki 2000 m. kovo 21 d., kiek tai susiję su alavo stabilizatoriais, ir nuo 1991 m. rugsėjo 11 d. iki 2000 m. rugsėjo 26 d., kiek tai susiję su ESPA / esterių sektoriumi.
- 7 *AC-Treuhand*, kurios pagrindinė buveinė Ciuriche (Šveicarija), yra konsultavimo įmonė, siūlanti nacionalinėms ir tarptautinėms asociacijoms bei interesų grupėms įvairias paslaugas, įskaitant Šveicarijos ir tarptautinių įmonių asociacijų, taip pat pelno nesiekiančių federacijų, organizacijų valdymą ir administravimą, rinkos duomenų rinkimą, tvarkymą ir panaudojimą; rinkos statistikos pateikimą, dalyvių pateiktų skaičių kontrolę.
- 8 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje *AC-Treuhand* pripažįstama atsakinga dėl to, kad nuo 1993 m. gruodžio 1 d. iki 2000 m. kovo 21 d. dalyvavo sudarant susitarimus ir derinant veiksmus EEE alavo stabilizatorių sektoriuje, o nuo 1993 m. gruodžio 1 d. iki 2000 m. rugsėjo 26 d. – ESPA / esterių sektoriuje; šiais veiksmais buvo siekiama nustatyti kainas, pasidalyti rinkas nustatant pardavimo kvotas, pasidalyti klientais ir keistis jautria komercine informacija, visų pirma apie klientus, gamybą ir pardavimus.
- 9 Komisija laiko *AC-Treuhand* atsakinga dėl to, kad ši vaidino pagrindinį ir panašų vaidmenį darant abu nagrinėjamus pažeidimus, kai už atlygį organizuodavo kartelio dalyviams susitikimus, per kuriuos aktyviai teikė pagalbą ir dalyvavo, rinko ir teikė suinteresuotiems gamintojams duomenis apie pardavimus atitinkamose rinkose, siūlė tarpininkauti esant įtampai tarp atitinkamų gamintojų ir skatino juos siekti kompromiso.
- 10 Pagal ginčijamo sprendimo 2 straipsnį *AC-Treuhand* buvo skirtos dvi baudos po 174 000 EUR.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 11 2010 m. sausio 27 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *AC-Treuhand* ieškinį; šiuo ieškiniu *AC-Treuhand* prašė panaikinti ginčijamą sprendimą, o jei šis reikalavimas nebūtų patenkintas, sumažinti jai skirtų baudų dydį.
- 12 Grįsdama ieškinį *AC-Treuhand* pateikė devynis pagrindus, iš kurių tik trečiasis–penktasis yra svarbūs nagrinėjant šį apeliacinį skundą. Skundžiamo sprendimo 36 ir 268 punktuose Bendrasis Teismas juos išdėstė taip:
- „36 Siekdama, kad ginčijamas sprendimas būtų panaikintas, ieškovė nurodo <...> EB 81 straipsnio, taip pat nusikaltimų ir bausmių teisėtumo principo pažeidimus (trečiasis pagrindas); <...>
- <...>
- 268 Grįsdama papildomą reikalavimą pakeisti ginčijamą sprendimą, kiek jis susijęs su jai skirtų baudų dydžiu, ieškovė remiasi <...> [be kita ko] Komisijos pareigos šios bylos aplinkybėmis skirti tik simbolinę baudą (ketvirtasis ieškinio pagrindas) pažeidimu <...> [ir] 2006 m. Baudų dydžio apskaičiavimo gairių pažeidimu (penktasis ieškinio pagrindas) <...>“
- 13 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visą ieškinį.

Šalių reikalavimai

- 14 *AC-Treuhand* Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą ir ginčijamą sprendimus,
 - nepatenkinus šio reikalavimo, sumažinti skirtų baudų dydį arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 15 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti apeliacinį skundą ir
 - priteisti iš *AC-Treuhand* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 16 Grįsdama apeliacinį skundą Komisija nurodo keturis pagrindus.

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su EB 81 straipsnio ir „nėra nusikaltimų ir bausmių be įstatymo“ principo pažeidimais

Šalių argumentai

- 17 Kaip pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą *AC-Treuhand* nurodo, kad Bendrasis Teismas pažeidė EB 81 straipsnio 1 dalį ir „nėra nusikaltimų ir bausmių be įstatymo“ (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) principą, įtvirtintą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 49 straipsnio 1 dalyje, kai skundžiamo sprendimo 43 ir 44 punktuose, remdamasis savo Sprendimu *AC-Treuhand* /

Komisija (T-99/04, EU:T:2008:256, toliau – Sprendimas *AC-Treuhand I*), nusprendė, pirma, kad konsultavimo įmonės, kuri teikdama paslaugas padeda karteliui, elgesys patenka į EB 81 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, ir, antra, kad tokį aiškinimą buvo galima pagrįstai numatyti tuo metu, kai buvo daromi pažeidimai.

- 18 Šiuo klausimu *AC-Treuhand* nurodo, kad aiškumo reikalavimai, kylantys iš „nėra nusikaltimų ir bausmių be įstatymo“ principo neleidžia daryti išvados, jog ji dalyvavo konkurenciją ribojančiame „įmonių susitarime“ arba atliekant „suderintus veiksmus“ kaip tai suprantama pagal EB 81 straipsnio 1 dalį. Iš šios nuostatos teksto aišku, kad joje numatytas draudimas skirtas tik pačioms tokių susitarimų ar suderintų veiksmų šalims ir neapima paprasto bendrininkavimo.
- 19 Tačiau *AC-Treuhand* elgesio negalima kvalifikuoti kaip dalyvavimo aptariamuose karteliuose, kuriuose dalyvavo tik šilumos stabilizatorių gamintojai. Šiuo klausimu ji nurodo, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką sąvoka „įmonių susitarimas“ apima situaciją, kai bent dvi šalys išreiškia savo suderintą valią elgtis rinkoje tam tikru apibrėžtu būdu.
- 20 Todėl minėta sąvoka preziumuoja tam tikrą ryšį su rinkomis, kuriose šalys riboja konkurenciją. *AC-Treuhand* tokio ryšio neturėjo, nes jos išreikšta valia buvo susijusi tik su paslaugų teikimu padedant karteliams, o šios paslaugos buvo teikiamos pagal sutartis, kurios tiesiogiai nebuvo susijusios su Komisijos nustatytais konkurencijos apribojimais. Be to, *AC-Treuhand* tvirtina, kad nevykdė veiklos su karteliu susijusiose tiekėjų, vartotojų arba gretimose rinkose ir neribojų savo elgesio rinkoje, o tai yra esminis kartelių aspektas.
- 21 Kadangi koordinuodama veiksmus su kitomis įmonėmis *AC-Treuhand* neatsisakė komercinio elgesio savarankiškumo, jai inkriminuojamas elgesys juo labiau neatitinka sąvoką „suderinti veiksmai“ sudarančių kriterijų, kaip tai aiškinama Teisingumo Teismo praktikoje.
- 22 *AC-Treuhand* taip pat teigia, kad už savo elgesį galėtų būti baudžiama nebent pagal numatomumo reikalavimus, kylančius iš „nėra nusikaltimų ir bausmių be įstatymo“ principo, jeigu pažeidimų darymo laikotarpiu būtų galiojusi nusistovėjusi teismo praktika, iš kurios būtų buvę galima pakankamai aiškiai suprasti kriminalizavimo aspektą. Tačiau iki Sprendimo *AC-Treuhand I* nebuvo jokios teismo praktikos, pagal kurią būtų baudžiama už šioje byloje nagrinėjamą elgesį.
- 23 Be to, iki 2003 m. gruodžio 10 d. Komisijos sprendimo 2005/349/EB dėl proceso pagal [EB] 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/E-2/37.857 – Organiniai peroksidai) (OL L 110, 2005, p. 44, toliau – Sprendimas „Organiniai peroksidai“), dėl kurio priimtas Sprendimas *AC-Treuhand I*, nė viena paslaugas karteliui teikusi konsultavimo įmonė nebuvo pripažinta atsakinga pagal EB 81 straipsnio 1 dalį. Beje, tame sprendime Komisija pripažino, kad adresuojant sprendimą tokį specifinį vaidmenį vaidinusiai įmonei buvo taikomas naujas požiūris.
- 24 Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas, siekdamas pateisinti skundžiamame sprendime pateiktą aiškinimą, negali remtis argumentais dėl konkurencijos politikos tinkamumo.
- 25 Komisija ginčija *AC-Treuhand* argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 26 Šioje byloje reikia nustatyti, ar konsultavimo įmonė gali būti pripažinta atsakinga už EB 81 straipsnio 1 dalies pažeidimą, jeigu ji aktyviai ir tyčia prisidėjo prie kitoje nei jos veiklos rinka veikiančių gamintojų sudaryto kartelio įgyvendinimo arba jo veiklos užtikrinimo.

- 27 Dėl, pirma, EB 81 straipsnio 1 dalies, pagal kurią kaip nesuderinami su bendrąja rinka yra draudžiami visi įmonių susitarimai, įmonių asociacijų sprendimai ir suderinti veiksmai, kurie turi tam tikrų požymių, visų pirma reikia konstatuoti, jog šios nuostatos formuluotėje nėra nieko, kas nurodytų, kad joje nustatytas draudimas skirtas tik tokių susitarimų arba suderintų veiksmų šalims, vykdančioms aktyvią veiklą kartelio paveiktose rinkose.
- 28 Taip pat reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką „susitarimo“ buvimas grindžiamas bent dviejų šalių suderinta valia, o pati šio suderinimo forma neturi lemiamos reikšmės (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Volkswagen*, C-74/04 P, EU:C:2006:460, 37 punktą).
- 29 Dėl sąvokos „suderinti veiksmai“ Teisingumo Teismo praktikoje nurodyta, kad EB 81 straipsnio 1 dalyje ši sąvoka atskiriama, be kita ko, nuo „susitarimo“ ir „įmonių asociacijų sprendimo“ sąvokų tik tam, kad jos būtų suvoktos kaip įvairios slaptų įmonių susitarimų formos, kurios subjektyviu požiūriu yra vienodo pobūdžio ir skiriasi tik savo intensyvumu ir formomis (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Anic Partecipazioni*, C-49/92 P, EU:C:1999:356, 112 punktą ir Sprendimo *T-Mobile Netherlands ir kt.*, C-8/08, EU:C:2009:343, 23 punktą).
- 30 Kai kalbama, kaip šioje byloje, apie susitarimus ir suderintus veiksmus, kuriais siekiama antikonkurencinio tikslo, iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, jog tam, kad Komisija galėtų padaryti išvadą apie įmonės dalyvavimą darant pažeidimą ir pripažinti jį atsakinga už visas pažeidimo sudėtines dalis, ji turi įrodyti, kad atitinkama įmonė ketino savo elgesiu prisidėti prie visų dalyvių siektų bendrų tikslų ir žinojo apie tikrąjį kitų įmonių siekiant tų pačių tikslų planuotą ar praktiškai įgyvendintą elgesį arba galėjo protingai jį numatyti ir buvo pasirengusi prisiimti riziką (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Anic Partecipazioni*, C-49/92 P, EU:C:1999:356, 86 ir 87 punktus ir Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. / Komisija*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, EU:C:2004:6, 83 punktą).
- 31 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas, be kita ko, nusprendė, kad pasyvus dalyvavimas darant pažeidimą, pavyzdžiui, įmonės dalyvavimas susitikimuose, per kuriuos sudaryti susitarimai, kuriais siekiama antikonkurencinio tikslo, ir neprieštaravimas jiems laikytinas bendrininkavimu, dėl kurio jai gali kilti atsakomybė pagal EB 81 straipsnio 1 dalį, nes nebylus pritarimas neteisėtai iniciatyvai, viešai neatsiribojant nuo jos turinio arba nepranešant apie ją administracinėms institucijoms, skatina tęsti pažeidimą ir neleidžia jo atskleisti (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 142 ir 143 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).
- 32 Tiesa, vertindamas EB 81 straipsnio 1 dalyje numatyto „susitarimo“ buvimą Teisingumo Teismas jau pažymėjo, kad kalbama apie šalių suderintos valios elgtis rinkoje tam tikru apibrėžtu būdu išraišką (šiuo klausimu žr., be kita ko, Sprendimo *ACF Chemiefarma / Komisija*, 41/69, EU:C:1970:71, 112 punktą). Be to, Teisingumo Teismas nusprendė, kad toje pačioje nuostatoje numatytus „suderintus veiksmus“ sudarantys koordinavimo ir bendradarbiavimo kriterijai turi būti suvokiami atsižvelgiant į Sutarties konkurencijos nuostatų koncepciją; pagal ją kiekvienas ūkio subjektas turi savarankiškai nustatyti politiką, kurios ketina laikytis bendrojoje rinkoje (žr., be kita ko, Sprendimo *Komisija / Anic Partecipazioni*, C-49/92 P, EU:C:1999:356, 116 punktą).
- 33 Tačiau iš to, kas išdėstyta, neišplaukia, kad sąvokos „susitarimas“ ir „suderinti veiksmai“ preziumuoja abipusį veiksmų toje pačioje rinkoje, kurioje visos šalys vykdė veiklą, laisvės apribojimą.
- 34 Be to, remiantis Teisingumo Teismo praktika negalima daryti išvados, kad EB 81 straipsnio 1 dalyje turimos omenyje arba tik įmonės, vykdančios veiklą tose rinkose, kur ribojama konkurencija, ar su karteliumi susijusiose tiekėjų, vartotojų arba gretimose rinkose, arba tik įmonės, kurios susitarimu arba suderintais veiksmais riboja savo elgesio konkrečioje rinkoje savarankiškumą.

- 35 Iš tikrųjų iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos aišku, kad EB 81 straipsnio 1 dalyje nuoroda daroma apskritai į visus susitarimus ir suderintus veiksmus, kurie, esant tiek horizontaliems, tiek vertikaliesiems santykiams, iškraipo konkurenciją bendroje rinkoje, neatsižvelgiant į tai, kokioje rinkoje šalys vykdo veiklą, ir į tai, kad tik vienos iš jų komercinis elgesys priklauso nuo aptariamų slaptų susitarimų sąlygų (šiuo klausimu žr. Sprendimą *LTM*, 56/65, EU:C:1966:38, p. 358; Sprendimą *Consten ir Grundig / Komisija*, 56/64 ir 58/64, EU:C:1966:41, p. 492 ir 493; Sprendimo *Musique Diffusion française ir kt. / Komisija*, 100/80–103/80, EU:C:1983:158, 72–80 punktus, Sprendimo *Binon*, 243/83, EU:C:1985:284, 39–47 punktus ir Sprendimo *Javico*, C-306/96, EU:C:1998:173, 10–14 punktus).
- 36 Taip pat reikia pažymėti, kad pagrindinis EB 81 straipsnio 1 dalies tikslas yra užtikrinti neiškreiptą konkurenciją bendrojoje rinkoje. Tačiau aiškinant šią nuostatą taip, kaip siūlo *AC-Treuhand*, būtų sumažintas joje įtvirtinto draudimo veiksmingumas, nes pagal tokį aiškinimą neįmanoma užkirsti kelio įmonei aktyviais veiksmais prisidėti prie konkurencijos apribojimo vien dėl to, kad toks prisidėjimas nėra susijęs su atitinkamoje rinkoje, kurioje šis ribojimas turi pasireikšti ar siekiama, kad jis pasireikštų, vykdoma ekonomine veikla.
- 37 Nagrinėjamu atveju, kaip Bendrasis Teismas nustatė skundžiamo sprendimo 10 punkte, *AC-Treuhand* vaidino pagrindinį ir panašų vaidmenį darant abu nagrinėjamus pažeidimus, kai už atlygį organizuodavo susitikimus, per kuriuos aktyviai teikė pagalbą ir dalyvavo, rinko ir teikė šilumos stabilizatorių gamintojams duomenis apie pardavimus atitinkamose rinkose, siūlė tarpininkauti esant įtampai tarp šių gamintojų ir skatino juos siekti kompromiso.
- 38 Remiantis tuo darytina išvada, kad *AC-Treuhand* elgesys tiesiogiai atitinka šilumos stabilizatorių gamintojų pastangas, susijusias tiek su derybomis dėl per kartelius prisiimtų išipareigojimų vykdymo, tiek su šių išipareigojimų vykdymo kontrole, nes *AC-Treuhand* paslaugų, kurios žinant visą situaciją buvo teikiamos pagal su minėtais gamintojais sudarytas sutartis, tikslas buvo pasiekti aptariamus antikoncepcinius tikslus, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 4 punkto, – nustatyti kainas, pasidalyti rinkas ir klientas ir keistis jautria komercine informacija.
- 39 Tokiomis aplinkybėmis, priešingai, nei teigia *AC-Treuhand*, net jei formaliai šios paslaugų teikimo sutartys buvo sudarytos atskirai nuo išipareigojimų, kuriuos prisiėmė patys šilumos stabilizatorių gamintojai, ir neatsižvelgiant į tai, kad *AC-Treuhand* yra konsultavimo įmonė, negalima daryti išvados, jog jos, kaip tokio pobūdžio įmonės, veiksmai yra paprasčiausios nereikšmingos paslaugos, nesusijusios su gamintojų prisiimtais išipareigojimais ir iš jų kylančiais konkurencijos apribojimais.
- 40 Antra, dėl tariamos aplinkybės, kad Bendrasis Teismas pažeidė „nėra nusikaltimų ir bausmių be įstatymo“ principą, reikia pažymėti, jog remiantis Teisingumo Teismo praktika pagal šį principą reikalaujama, kad įstatymas aiškiai apibrėžtų nusikaltimus ir už juos taikomas bausmes. Ši sąlyga įvykdoma, kai teisės subjektas iš atitinkamos nuostatos teksto ir prireikus teismų taikyto šios nuostatos aiškinimo gali žinoti, dėl kokių veiksmų ar neveikimo kyla jo baudžiamoji atsakomybė (Sprendimo *Evonik Degussa / Komisija*, C-266/06 P, EU:C:2008:295, 39 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).
- 41 Taigi „nėra nusikaltimų ir bausmių be įstatymo“ principas negali būti aiškinamas kaip draudžiantis laipsnišką baudžiamosios atsakomybės taisyklių aiškinimą, kurį teismas atlieka vienoje ar kitoje byloje pateikdamas išaiškinimą, jeigu tokio išaiškinimo rezultatai vykdant pažeidimą galima protingai numatyti, atsižvelgiant į tuo metu teismų praktikoje dėl nagrinėjamos įstatymo nuostatos pateikiamą išaiškinimą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 217 ir 218 punktus).
- 42 Numatomumo sąvoka didele dalimi priklauso nuo nagrinėjamos nuostatos teksto turinio, nuo ja reglamentuojamos srities ir nuo adresatų skaičiaus bei jų statuso. Galimybė numatyti įstatymą neprieštarauja tam, kad suinteresuotasis asmuo būtų priverstas pasinaudoti specialistų patarimais, siekdamas susiklosčiusiomis aplinkybėmis tinkamai įvertinti pasekmes, kurių gali atsirasti dėl tam tikro akto. Tai visų pirma taikytina specialistams, kurie pripratę vykdydami savo veiklą elgtis labai atsargiai ir

iš kurių galima tikėtis, kad jie ypač rūpestingai vertina savo veiklos riziką (žr. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 219 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 43 Taigi, nors tuo metu, kai buvo daromi pažeidimai, dėl kurių priimtas ginčijamas sprendimas, Europos Sąjungos teismai dar neturėjo galimybės priimti sprendimą konkrečiai dėl tokio konsultavimo įmonės elgesio, šiuo atveju *AC-Treuhand* veiksmų, ši įmonė, prireikus pasitarusi su specialistais, turėjo numatyti, kad jos elgesys gali būti pripažintas nesuderinamu su Sąjungos teisėje nustatytais konkurencijos taisyklėmis, be kita ko, atsižvelgdama tai, kaip plačiai Teisingumo Teismo praktikoje aiškinamos sąvokos „susitarimas“ ir „suderinti veiksmai“.
- 44 Be to, tokią išvadą patvirtina Komisijos administracinė praktika. Iš tikrųjų jau 1980 m. gruodžio 17 d. Komisijos sprendime 80/1334/EEB dėl procedūros pagal EEB sutarties 85 straipsnį (IV/29.869 – Italijoje išlietas stiklas) (OL L 383, p. 19) ši institucija nusprendė, jog konsultavimo įmonė, dalyvavusi įgyvendinant kartelį, pažeidė EB 81 straipsnio 1 dalį. Nė vienas vėlesnis sprendimas neleidžia tvirtinti, kad Komisija pakeitė savo siūlomą minėtos nuostatos taikymo srities aiškinimą.
- 45 Taigi sąlygos, būtinos tam, kad *AC-Treuhand* būtų galima pagrįstai pripažinti atsakinga už dalyvavimą sudarant nagrinėjamus susitarimus ir derinant veiksmus, šiuo atveju yra įvykdytos.
- 46 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad skundžiamo sprendimo 43 ir 44 punktuose Bendrasis Teismas galėjo pagrįstai nuspręsti, jog *AC-Treuhand* elgesys patenka į EB 81 straipsnio 1 dalyje nustatytą draudimo taikymo sritį ir kad tokį aiškinimą buvo galima pagrįstai numatyti tuo metu, kai buvo daromi pažeidimai.
- 47 Todėl darytina išvada, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas nepagrįstas.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su „nėra nusikaltimų ir bausmių be įstatymo“ principo, vienodo požiūrio principo ir pareigos motyvuoti pažeidimu

Šalių argumentai

- 48 Kaip antrąjį pagrindą *AC-Treuhand* nurodo, kad Bendrasis Teismas pažeidė „nėra nusikaltimų ir bausmių be įstatymo“ principą, įtvirtintą Chartijos 49 straipsnio 1 dalyje, kai atmetė ketvirtąjį ieškinio dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo pagrindą, susijusį su baudų dydžiu, ir tik padarė nuorodą į skundžiamame sprendime pateiktus argumentus dėl galimybės numatyti EB 81 straipsnio taikymą *AC-Treuhand* elgesiui. Pastarosios nuomone, pagal „nėra nusikaltimų ir bausmių be įstatymo“ principą reikalaujama, kad ir konkretaus veiksmo draudimą, ir su juo susijusią bausmės riziką būtų galima numatyti tuo metu, kai klostosi faktinės aplinkybės. Šiuos du aspektus Bendrasis Teismas turėjo atskirti ir įvertinti atskirai.
- 49 Be to, *AC-Treuhand* teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė vienodo požiūrio principą, kai atsižvelgdamas į Komisijos teisę nukrypti nuo ankstesnės savo sprendimų praktikos, kiek tai susiję su baudų dydžio nustatymu, nusprendė, jog šios bylos aplinkybėmis minėta institucija neprivalėjo skirti simbolinių baudų. Šiuo klausimu *AC-Treuhand* tvirtina, kad šioje byloje jai inkriminuojamas elgesys iš esmės nesiskiria nuo elgesio, nagrinėto Sprendime „Organiniai peroksidai“; tame sprendime Komisija nubaudė *AC-Treuhand* skirdama jai simbolinę baudą.
- 50 Taip pat *AC-Treuhand* nurodo, kad Bendrasis Teismas nepaisė pareigos motyvuoti, nes skundžiamame sprendime nėra nurodytos objektyvios priežastys, pateisinančios skirtingą dviejų minėtų bylų vertinimą.
- 51 Komisija ginčija *AC-Treuhand* argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 52 Išnagrinėjus Teisingumo Teismui pateiktą bylos medžiagą galima konstatuoti, kad pateikdama pirmojoje instancijoje ketvirtąjį ieškinio pagrindą *AC-Treuhand* Bendrajame Teisme nurodė tik tai, kad Komisija privalėjo skirti jai simbolinio dydžio baudą, nes EB 81 straipsnio taikymo jos elgesiui nebuvo galima numatyti tuo metu, kai buvo padaryti atitinkami pažeidimai. Šiuo atžvilgiu, viena vertus, Komisija tik padarė nuorodą į savo argumentus dėl naujo aiškinimo, pagal kurį konsultavimo įmonės elgesys patenka į minėto straipsnio taikymo sritį. Kita vertus, *AC-Treuhand* teigė, kad Komisijos sprendimas skirti nesimbolinę baudą prieštarauja principui „nėra nusikaltimų ir bausmių be įstatymo“, nes tame sprendime nurodyti pažeidimai Sprendimo „Organiniai peroksidai“, kuriame ši institucija skyrė jai tik simbolinę baudą, priėmimo metu jau buvo nutraukti. *AC-Treuhand* neteigia, kad toks požiūris taip pat prieštarauja vienodo požiūrio principui.
- 53 Darytina išvada, kad nurodydama šį apeliacinio skundo pagrindą *AC-Treuhand* pateikia naujus kaltinimus, susijusius su tuo, jog šiuo atveju jai skirtų baudų didesnio dydžio buvo neįmanoma numatyti, neatsižvelgiant į tai, ar buvo galima numatyti EB 81 straipsnio taikymą, ir su vienodo požiūrio principo pažeidimu.
- 54 Šiuo klausimu iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad leisti šaliai Teisingumo Teisme pirmą kartą iškelti pagrindą ir argumentus, kurie nebuvo nurodyti Bendrajame Teisme, reikėtų leisti jai pateikti Teisingumo Teismui, kurio jurisdikcija apeliaciniame procese yra ribota, nagrinėti platesnės apimties ginčą nei tas, kurį nagrinėjo Bendrasis Teismas. Taigi apeliaciniame procese Teisingumo Teismo kompetencija apsiriboja Bendrajame Teisme pateiktų pagrindų ir argumentų vertinimo nagrinėjimu. Todėl šie kaltinimai turi būti atmesti kaip nepriimtini.
- 55 Dėl *AC-Treuhand* kaltinimo, susijusio su motyvavimo stoka, kiek tai susiję su pagal vienodo požiūrio principą nustatytais reikalavimais, pakanka pažymėti, kad Bendrojo Teismo negalima kaltinti dėl to, kad jis nepriėmė sprendimo dėl ieškinio pagrindo, kuris jam nebuvo pateiktas (šiuo klausimu, be kita ko, žr. Sprendimo *Chalkor / Komisija*, C-386/10 P, EU:C:2011:815, 70 punktą). Todėl šis kaltinimas turi būti pripažintas nepagrįstu.
- 56 Dėl šios priežasties antrąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįsta.

Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu, 2006 m. gairių pažeidimu, taip pat teisinio saugumo principo, vienodo požiūrio principo ir proporcingumo principo pažeidimu

Šalių argumentai

- 57 Kaip trečiąjį apeliacinio skundo pagrindą *AC-Treuhand* nurodo, kad Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 ir 3 dalis bei 2006 m. baudų dydžio apskaičiavimo gaires, kai nagrinėdamas penktąjį ieškinio pagrindą nusprendė, pirma, kad *AC-Treuhand* negalėjo remtis tų gairių pažeidimu, antra, kad Komisija, remdamasi gairių 37 punktu, galėjo nustatyti fiksuoto dydžio baudas, o ne remtis šiuo honorarų už gamintojams suteiktas paslaugas dydžiu. Anot *AC-Treuhand*, kadangi ji buvo pripažinta atsakinga už tai, kad dalyvavo inkriminuojamuose karteliuose, šie honorarai yra tiesiogiai ar netiesiogiai su pažeidimais susijusi apyvarta, todėl remiantis 2006 m. baudų apskaičiavimo gairių 13 punktu galėjo būti panaudoti kaip pagrindas apskaičiuojant baudų dydį. Šiuo klausimu ji taip pat nurodo, kad, skyrus fiksuoto dydžio baudas, buvo pažeisti teisinio saugumo, vienodo požiūrio ir proporcingumo principai.
- 58 Be to, *AC-Treuhand* tvirtina, kad Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, jog Komisija teisės požiūriu pakankamai motyvavo savo sprendimą, kiek tai susiję su kriterijais, taikytais nustatant skirtas baudas.

59 Komisija ginčija *AC-Treuhand* argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 60 Pirmiausia darytina išvada, kad *AC-Treuhand* kaltinimai, susiję su teisinio saugumo, vienodo požiūrio ir proporcingumo principų pažeidimu dėl šio sprendimo 54 punkte nurodytų priežasčių turi būti pripažinti nepriimtinais. Iš tikrųjų išnagrinėjus Teisingumo Teismui pateiktą bylos medžiagą aišku, kad šie kaltinimai pirmą kartą pateikti nagrinėjant šį apeliacinį skundą, nes kaip penktąjį ieškinio pagrindą *AC-Treuhand* buvo nurodžiusi tik tai, kad ši byla nėra tokia ypatinga, kad tai pateisintų fiksuoto dydžio baudų apskaičiavimą.
- 61 Dėl argumento, kad Bendrasis Teismas neteisingai nusprendė, jog *AC-Treuhand* neturėjo pagrindo remtis 2006 m. gairių pažeidimu, pakanka pažymėti, jog skundžiamo sprendimo 298 ir 299 punktuose, remdamasis Teisingumo Teismo praktika dėl Komisijos patvirtintų baudų apskaičiavimo gairių sukeltamų teisinių pasekmių (žr., be kita ko, Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 209–213 punktus) ir atsižvelgdamas į *AC-Treuhand* šiuo klausimu pateiktus kaltinimus, Bendrasis Teismas patikrino, ar nagrinėjamu atveju Komisija galėjo nesilaikyti 2006 m. gairių.
- 62 Tiek, kiek *AC-Treuhand* nurodo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog Komisija neprivalėjo nustatyti baudų, skirtų jos gautų honorarų pagrindu, reikia priminti, kad nustatant baudos dydį galima atsižvelgti tiek į bendrą įmonės apyvartą, kuri yra jos dydžio ir ekonominio pajėgumo rodiklis, nors netikslus ir netobulus, tiek į tos apyvartos dalį, gautą iš prekių, dėl kurių buvo padarytas pažeidimas, todėl rodančią pažeidimo mastą (žr., be kita ko, Sprendimo *LG Display ir LG Display Taiwan / Komisija*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, 50 punktą).
- 63 2006 m. gairių 13 punkte numatyta, kad „[s]iekdama nustatyti bazinį skirtinos baudos dydį, Komisija remsis tiesiogiai ar netiesiogiai <...> su pažeidimu susijusių įmonės prekių ar paslaugų pardavimo verte atitinkamame geografiniame EEE teritorijos sektoriuje“. Tų pačių gairių 6 punkte patikslinta, kad „su pažeidimu susijusio pardavimo vertės ir pažeidimo trukmės derinys yra laikomas tinkama pakaitine verte, parodančia ekonominę pažeidimo svarbą ir santykinę kiekvienos pažeidime dalyvaujančios įmonės reikšmę“.
- 64 Darytina išvada, kad minėtų gairių 13 punkte iš esmės siekiama nustatyti, kad įmonei skirtos baudos apskaičiavimo pagrindas yra dydis, kuris atspindi pažeidimo ekonominę svarbą ir šios įmonės reikšmę darant šį pažeidimą (žr. Sprendimo *LG Display ir LG Display Taiwan / Komisija*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, 53 punktą).
- 65 Tačiau 2006 m. baudų apskaičiavimo gairių 37 punkte nurodyta: [n]ors [šiose gairėse] nurodomas bendras baudų apskaičiavimo metodas, tam tikros bylos ypatumai ar būtinybė siekti atgrasomojo poveikio konkrečioje byloje gali pateisinti Komisijos nukrypimą nuo šių metodų“.
- 66 Šiuo atveju nustatyta, kad su pažeidimu susijusios rinkos yra tik tos šilumos stabilizatorių ir ESPA / esterių rinkos, kuriose *AC-Treuhand*, kaip konsultavimo įmonė, nevykdė veiklos. Todėl jokia šios įmonės pasiektos apyvartos dalis negalėjo būti gauta iš prekių, kurios yra minėtų pažeidimų objektas. Tokiomis aplinkybėmis nustatant *AC-Treuhand* už gamintojams suteiktas paslaugas gautų honorarų pagrindu skirtas baudas reikia atsižvelgti į vertę, kuri, nurodydama, kokio dydžio naudą ji gavo dėl šių pažeidimų, tinkamai neparodo nei aptariamų pažeidimų ekonominės reikšmės, nei konkrečiai *AC-Treuhand* dalyvavimo darant šiuos pažeidimus svarbos, priešingai, nei siekiama pagal 2006 m. gairių 13 punktą.

- 67 Todėl Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 302–305 punktuose teigė, kad Komisija teisingai nukrypo nuo 2006 m. gairėse nurodytų baudų apskaičiavimo metodų, kai remdamasi šių gairių 37 punktu nustatė skirtų fiksuotų baudų bazinį dydį. Vadinasi, *AC-Treuhand* kaltinimą, susijusį su 2006 m. gairių pažeidimu, reikia pripažinti nepagrįstu.
- 68 Dėl *AC-Treuhand* kaltinimo Bendrajam teismui, kad šis nepagrįstai nusprendė, jog Komisija pakankamai motyvavo savo sprendimą, kiek tai susiję su nustatant skirtas baudas taikytais kriterijais, reikia pažymėti, kad nustatydamą baudos už konkurencijos taisyklių pažeidimą dydį Komisija įvykdė pareigą motyvuoti, kai savo sprendime nurodo faktus, kuriais remdamasi ji galėjo įvertinti pažeidimo sunkumą ir trukmę; Komisija neprivalo nurodyti skaičių, susijusių su baudos apskaičiavimo būdu (šiuo klausimu, be kita ko, žr. Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija*, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 181 punktą).
- 69 Šiuo atveju visų pirma reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 747–750 konstatuojamosiose dalyse nurodyti veiksniai susiję su *AC-Treuhand* pažeidimų sunkumu ir trukme; Komisija atsižvelgė į šiuos veiksnius apskaičiuodama šiai įmonei skirtinų baudų dydį. Taigi Bendrasis Teismas negali būti kaltinamas dėl to, kad skundžiamo sprendimo 306 ir 307 punktuose nusprendė, jog Komisija įvykdė reikalavimus, kylančius iš jai tenkančios pareigos motyvuoti. Todėl šis kaltinimas yra nepagrįstas.
- 70 Dėl šios priežasties reikia atmesti trečiąją apeliacinio skundo pagrindą kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl ketvirtojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su SESV 261 straipsnio, veiksmingos teisminės gynybos principo ir Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 3 dalies ir 31 straipsnio pažeidimu

- 71 Kaip ketvirtąją apeliacinio skundo pagrindą *AC-Treuhand* nurodo, kad skundžiamame sprendime padaryta teisės klaida, nes Bendrasis Teismas nepasinaudojo savo neribota jurisdikcija taip, kad būtų užtikrinta veiksminga teisminė gynyba, kaip tai suprantama pagal Chartijos 47 straipsnio 1 dalį.
- 72 Šiuo klausimu *AC-Treuhand* tvirtina, kad iš minėto sprendimo 308 punkto matyti, jog nagrinėdamas, ar baudų dydis yra tinkamas, Bendrasis Teismas atsižvelgė tik į konstatuotų pažeidimų sunkumą. Tačiau Bendrasis Teismas taip pat turėjo atsižvelgti į „nėra nusikaltimų ir bausmių be įstatymo“, proporcingumo ir vienodo požiūrio principus, nes pagal šiuos principus nagrinėjamu atveju draudžiama skirti nesimbolinio dydžio baudas arba baudas, apskaičiuotas remiantis honorarais, kuriuos ji gavo už gamintojams suteiktas paslaugas. Bet kuriuo atveju Bendrasis Teismas turėtų nurodyti priežastis, pateisinančias skirtingą požiūrį šioje byloje ir byloje, kurioje priimtas Sprendimas „Organiniai peroksidai“ ir Sprendimas *AC-Treuhand I*. Be to, Bendrasis Teismas turėtų atsižvelgti į aptariamų pažeidimų trukmę.
- 73 Komisija ginčija *AC-Treuhand* argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 74 Dėl Komisijos sprendimų teisminės kontrolės, kai ši nusprendžia skirti vienkartinę arba periodinę baudą už konkurencijos taisyklių pažeidimą, reikia pažymėti, kad, be SESV 263 straipsnyje numatytos teisėtumo kontrolės, Sąjungos teismas turi neribotą jurisdikciją, jam suteiktą pagal Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnį, remiantis SESV 261 straipsniu, ir ji teismui suteikia teisę pakeisti Komisijos vertinimą savuoju ir dėl to panaikinti, sumažinti ar padidinti skirtą vienkartinę arba periodinę baudą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Schindler Holding ir kt. / Komisija*, C-501/11 P, EU:C:2013:522, 36 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 75 Vis dėlto reikia priminti, kad SESV 261 straipsnyje ir Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnyje numatytos neribotos jurisdikcijos įgyvendinimas neprilygsta patikrinimui savo iniciatyva ir kad Sąjungos teismuose vyksta rungimosi procesas. Išskyrus su viešąja tvarka susijusius pagrindus, kuriuos teismas tikrina savo iniciatyva, būtent ieškovė turi nurodyti su ginčijamu sprendimu susijusius pagrindus ir pateikti įrodymų šiems pagrindams pagrįsti (žr. Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija*, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 213 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 76 Tačiau siekdamas įvykdyti Chartijos 47 straipsnio 1 dalyje numatyto veiksmingos teisinės gynybos principo reikalavimus ir atsižvelgdamas į tai, jog Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad baudos dydis turi būti nustatomas atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą ir trukmę, Sąjungos teismas, įgyvendindamas SESV 261 ir 263 straipsniuose numatytus įgaliojimus, turi išnagrinėti visus su teisės ir fakto klausimais susijusius kaltinimus, kuriais siekiama parodyti, kad baudos dydis neatitinka pažeidimo sunkumo ir trukmės (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Parker Hannifin Manufacturing ir Parker-Hannifin*, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, 75 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 77 Kalbant apie šią bylą, iš šio sprendimo 52, 53 ir 60 punktų matyti, kad *AC-Treuhand* kaltinimai, susiję su „nėra nusikaltimų ir bausmių be įstatymo“, proporcingumo ir vienodo požiūrio principų pažeidimu, nebuvo nurodyti pirmojoje instancijoje. Taigi remiantis šio sprendimo 75 punkte nurodyta teismo praktika Bendrasis Teismas negali būti kaltinamas dėl to, kad neįgyvendino neribotos jurisdikcijos ir savo iniciatyva neišnagrinėjo minėtų kaltinimų.
- 78 Be to, reikia konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 268–314 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo visus *AC-Treuhand* pateiktus kaltinimus dėl skirtų baudų dydžio nustatymo, įskaitant kaltinimą dėl atitinkamų pažeidimų trukmės vertinimo klaidos, ir pateikė teisės požiūriu pakankamą atsakymą į nurodytus argumentus. Taip pasielgęs Bendrasis Teismas atliko teisminę ginčijamo sprendimo kontrolę taip, kaip reikalaujama pagal Chartijos 47 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą veiksmingos teisinės gynybos principą.
- 79 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas yra nepagrįstas.
- 80 Kadangi *AC-Treuhand* pagrindai, pateikti grindžiant apeliacinį skundą, yra iš dalies nepriimtini ir iš dalies nepagrįsti, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 81 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.
- 82 Pagal šio Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal minėto reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir *AC-Treuhand* pralaimėjo apeliacinę bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš *AC-Treuhand AG* bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.